

[M. C. Jensen.]

hvor Fiskeriet af Rødspætter begynder. Jeg vil tillade mig at spørge den højtærede Minister, om det ikke var muligt, at man fra Ministeriets Side kunde gaa med til at ændre de 5 Maaneder i § 1 til 5½ Maaned. Jeg tror, det vilde vække Tilfredshed mange Steder. Vi har en Konvention om Fredning i Østersøen, en Konvention, der gælder for Sverige, Tyskland, Polen, Danzig og Danmark, alle de Lande, der grænser til Østersøen, og denne Fredning gælder fra 1. Februar til 1. April. Hvis man gennemfører en Fredningsbestemmelse for vore Indvande, hvor der udsættes unge Rødspætter, gældende for samme Tid, synes jeg, man skulde give Fiskerne Lov til at forsøge at tjene Føden ved at fange Brislinger i de sidste 15 Dage af Marts Maaned; men det lader sig ikke gøre, medmindre man i Lovforslagets § 1 ændrer 5 Maaneder til 5½ Maaned, idet Brislingefiskeriet begynder den 15. Oktober og altsaa skal slutte den 15. Marts. Sidste Vinter var der udmærket Brislingefiskeri bl. a. i Aarhusbugten. Der var samlet en hel Del Fiskere til Møde, og de sendte et Andragende til Ministeriet om at faa Lov til at fortsætte efter den fastsatte Tid. Det kunde ikke lade sig gøre, for det stred mod Lovens Bestemmelser, og man kan naturligvis ikke lave Lové, efter som Fiskerne ønsker det, hver Uge. Vi kan derimod nu imødekomme Fiskerne ved at give dem denne halve Maaned længere, og jeg er af den bestemte Opfattelse, at det ikke vil kunne gøre nogen Skade. Jeg vil derfor spørge den højtærede Minister for Landbrug og Fiskeri, om det ikke var muligt, at Ministeren til anden Behandling vilde stille et Ændringsforslag gaaende ud paa, at de 5 Maaneder forandres til 5½ Maaned.

Hvad Lovforslagets § 2 angaar, forudsætter jeg, at Ministeren med den Indstilling, han har over for disse Spørgsmaal, ikke ændrer Mindstemaalene uden forudgaaende Forhandling med Fiskernes Organisationer. Det er nemlig blevet et kildent Spørgsmaal dette om Forandring af Mindstemaalene. Det har jo været nødvendigt under Hensyn til de Forhold, vi lever under, at fastsætte visse Regler, som maa iagttages.

Med Hensyn til § 3 skal jeg sige, at da nu Fiskerne har samlet sig om 2 Maaneder, fra 1. Februar til 1. April, vil jeg henstille til den højtærede Minister, at han saa vidt muligt følger Fiskerne i deres Ønske i saa Henseende. Det er jo dog til sidst de Mennesker, Loven er givet for, og ikke for os herinde, og naar de nu mener, at det

tjener dem bedst, synes jeg ogsaa, man skal imødekomme dem saa vidt muligt.

Jeg tror, det var den højtærede Minister, som sagde, at § 5 egentlig var det eneste nye i denne Lov. Det er ikke helt rigtigt, for i § 4 findes der ogsaa noget nyt. Jeg er ganske enig med den ærede socialdemokratiske Ordfører og anbefaler, at man tiltræder den Bestemmelse, idet det har vist sig ønskeligt, at ganske smaa Hummere af den Art ikke bliver bragt i Land.

Saa vil jeg til sidst sige om § 5, at denne Bestemmelse egentlig kun er en Fastslaaen af den nugældende Maalbestemmelse. Af Bemærkningerne til Lovforslaget fremgaar det, at der ikke er Tale om en Forhøjelse af Maalet paa Hummer, men at der kun er Tale om en anden Fremgangsmaade, som er klarere og bedre.

Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale dette Lovforslag med den Ændring, jeg i min Forespørgsel til den højtærede Minister rettede Henstilling om.

S. Rasmussen: Jeg skal straks erklære mig som hørende til dem, der ikke har saa megen Forstand paa Maalene hverken for Hummer eller for Rødspætter, og jeg skal derfor blot ganske kort udtale, at vi fra vor Side kan anbefale Forslaget til hurtig Vedtagelse i det høje Ting.

Jeg vil gerne benytte denne Lejlighed til at rette en Forespørgsel til den højtærede Minister for Landbrug og Fiskeri. Det er ikke Fiskene, jeg tænker paa her, men Fiskerne. Efter de Ulykker, der nylig er sket, og som jeg tror, at hele det danske Samfund i høj Grad beklager, hvorved 29 Fiskere har maattet lade Livet under deres Arbejde, synes i hvert Tilfælde vi ude fra Vestkysten, at der er Grund til at spørge, om det ikke er paa Tide, at man fra Ministeriets Side tænker paa at forny de Redningsdampere, vi har. Den ene er, saa vidt jeg ved, 40 Aar gammel, og jeg tør sige, at Fiskerne ikke har megen Tiltro til disse Redningsdampere. De kan ikke løse de Opgaver, de nu stilles over for.

Jeg vil da gerne fra dette Sted rette en stærk Opfordring til Ministeren for Landbrug og Fiskeri — jeg ved ikke bestemt, om det sorterer under den højtærede Minister, men jeg ved i hvert Tilfælde paa Grundlag af disse Forslag, at den højtærede Minister for Landbrug og Fiskeri har megen Interesse for Fiskerne —, om der ikke kunde gøres noget for at forbedre disse Forhold.

Jeg paaskønner, at vi i vore Dage gør meget for Børnene, for at give dem saa